

Koerte individuaalsed ussitõrjeskeemid

LISA PARASIIDITÕRJED KOERTEL	
Solkmeh	
Kutsikad	Esmakordselt 14. elupäeval, seejärel iga 2 nädala tagant kuni kaks nädalat pärast võrutamist. Kui püsib suurenenud nakkusohu (nt kutsikate mängurühmad), siis ravida igakuiselt kuni kuue kuu vanuseni.
Tiined koerad	Nakkuse ülekandumise vähendamiseks kutsikatele võib tiinetele emastele manustada makrotsükliilise laktoone ligikaudu tiinuse 40. ja 55. päeval või fenbendasooli iga päev alates tiinuse 40. päevast kuni poegimisele järgneva teise päevani.
Imetavad koerad	Ravida samaaegselt kutsikate esimese tõrjega (2 nädalat pärast poegimist).
Suurenenud nakkusriskiga koerad, st koerad, keda kasutatakse spordis, võistlustel või näitustel, või keda peetakse kennelites vms.	Kaks ravikuuri: hiljemalt 2 nädalat enne ja 2 nädalat pärast üritust. Kennelite puhul: rakendada plaanilist ussitõrjet kord kuus või kontrollida iga nelja nädala tagant väljaheiteproove ja ravida vastavalt tulemustele.
Teenistuskoeerad, st teraapia-, pääste- või politseikoeerad	Olenevalt riskihinnangust viia läbi plaanipärane ussitõrje kord kuus, või kui <i>Echinococcus</i> ega nakkuse oht on väike – uurida kord kuus väljaheiteproove ja ravida vastavalt tulemustele.
Koeerad, kes elavad koos väikelaste (alla 5–6-aastaste), nõrgestatud immuunsüsteemiga või eakate inimestega.	Olenevalt riskihinnangust viia läbi plaanipärane ussitõrje kord kuus või kontrollida kord kuus väljaheiteproove ja ravida vastavalt tulemustele.
Kopsuussid/Prantsuse südameussid	
Koeral on kalduvus süüa nälkjaid ja/või tiguseid või nendega kokku puutuda ning süüa rohtu.	Sõltuvalt individuaalsest riskihinnangust – näiteks lähtudes nälkjate ja tigude söömise intensiivsusest ning epidemioloogilisest olukorrast – võib osutada vajalikuks igakuine ennetav ravi.
Paelussid	
Reisimine või import <i>Echinococcus</i> spp. endeemilistesse piirkondadesse/ piirkondadest.	Suure nakatumisriskiga koertele tuleb ussitõrjet teha 4 nädalat pärast reisi algust ja seejärel iga 4 nädala järel, kusjuures viimane tõrje peab toimuma hiljemalt 4 nädalat pärast naasmist. Ussitõrje tuleb teha kohe pärast importi.
Sööb toorest liha ja/või rupskeid, sööb saakloomi	Koeri, keda toidetakse toore lihaga, mida ei ole piisavalt kuumutatud (10 minutit, sisetemperatuurini 65 °C) ega külmutatud (üks nädal, -17 kuni -20 °C), tuleb iga nelja nädala järel ravida paelusside vastu.
Kirpude või väivide nakkus (<i>Dipylidium</i> i vaheperemehed)	Kui nakkus on tuvastatud.
Südameuss (<i>Dirofilaria immitis</i>) ¹	
Koeerad, kes elavad südameussi endeemilises piirkonnas	Ravi makrotsükliiliste laktoonidega siirutatud kolmanda kasvujärgu vastsete vastu: manustada kord kuus (või vastavalt pakendi infolehele) sääsehoajal ja veel 30 päeva jooksul pärast sääsehoaja lõppu.
Reisimine südameussi endeemilisse piirkonda	Sääsehoajal profülaktiline ravi makrotsükliiliste laktoonidega siirutatud kolmanda kasvujärgu vastsete vastu alates 30 päeva jooksul endeemilisse piirkonda saabumisest, millele järgneb edasine ravi igakuiste intervallidega kuni 30 päeva pärast tagasipöördumist.
Koerte sissetoomine südameussi endeemilistest piirkondadest	Kohe pärast sissetoomist tuleb teha ühekordne profülaktiline ravi makrotsükliiliste laktoonidega kolmanda kasvujärgu vastsete ja mikrofilariate vastu. Sissetoomise ajal tuleb teha esmane uuring võimaliku olemasoleva nakkuse tuvastamiseks ja kordustest mitte varem kui kuus kuud hiljem.

- Ussitõrjet tuleks alati teha veterinaararsti soovitusel. Soole ümarusside ja kopsuusside puhul võib regulaarne roojauuring (millele vajadusel järgneb ussitõrje) olla alternatiiviks tavapärasele ussitõrjeplaanile, kui seda tehakse sama sagedusega, nagu on ette nähtud soovitatud raviskeemides.
 - Kui looma individuaalset riski soole ümarussidega nakatumiseks ei ole võimalik täpselt hinnata, tuleks koerale teha ussitõrjet või uurida tema väljaheidet vähemalt neli korda aastas. Sama kehtib põhimõtteliselt ka paelussidega nakatumise kohta, ehkki väljaheiteproovide abil on paelusside tuvastamine ebakindel (erandiks on *Dipylidium*, mille puhul võimaldab koproantigeeni test haigustekitajat suure tundlikkusega tuvastada). Seetõttu soovitatakse paelusside vastast tõrjet teha vähemalt 4 korda aastas. Uuringud on näidanud, et ussitõrje tegemine 1–3 korda aastas ei taga piisavat kaitset.
- ¹ Piirkondades, kus südameussid on endeemilised, võivad siseruumides elavad, kuid jalutamas käivad koerad puutuda kokku sääskedega, mistõttu tuleks kaaluda *Dirofilaria*-vastast ennetust. Üksikasjalikku teavet koerte ja kasside südameussi nakkuse kohta leiab ESCCAP-i juhendist nr 5: [Control of Vector-Borne Diseases in Dogs and Cats](#)